

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc. Iesv Theologi

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Cap. 6. Quinam maiora auxilia, & locupletiolem gratiam ab Angelo custode percipiant & Quomodo Virgines & castæ personæ singulariter ab Angelis gubernentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

ergo hominum classes sunt, quibus Angeli maximè se addictos demonstrant. Prima virginum, & castorum, secunda eleemosynariorum, Tertia Religiosorum, & quotquot pereuntis sæculi illecebras aspernantur. Quarta eorum qui miseras &c calamitates amore Dei, patienter perferunt. Et verò non irrationabiliter peculiaris Angelorum fauor hisce personis exhibetur; quia longiùs quàm cæteri à vilitate & inquinamentis Mundi diffugiunt: primi scilicet à delicijs carnis & sanguinis; secundi ab opibus; tertij à parentibus & amicis; vltimi à seipsis; atque adeò dum Angelis in vita & conuersatione, quantum conditio mortalis patitur, assimulantur, digniores capacioresque sese eorum donis constituunt. Ordiamur à primis.

*QVOMODO VIRGINES ET
casta persona singulariter ab
Angelis gubernentur.*

Iusta Dei dispensatione Angeli
maio-

maiore vigilantia ac diligentia custodiunt Virgines, aliosque castimoniam studiosos homines; quia hi propinquius ad naturam ipsorum accedunt dicente scripturâ, *sunt sicut Angli Dei*, qui neque nubent, ne-

Mat. 19.

que nubentur. Quis autem nescit similitudinem esse fontem mutue dilectionis? Cæcilia in hæc verba de Angelo custode locuta legitur,

S. Cæcilia.

Habeo custodem corporis mei Angelum Domini, qui nimio zelo custodit corpus meum. Narratur & de Theophila virgine in annalibus Ecclesiasticis Cardinalis Baronij, quod appropinquantibus, ut eam polluerent, impijs Ministris Maximiniani.

Theo-

phila.

Baron. 19.

2. pag.

677.

subitò apparuit defensor Angelus incredendæ pulchritudinis ac splendoris, ita ut ex oculis illius viue flammæ quasi totidem ignita iacula euolarent: quod utique terribile spectaculum cum nefarij satellites perferre non possent, intactâ virgine, quam Angelus deinde ad Ecclesiam reduxit, in fugam conuersi sunt. Notum est illustre factum sancti

cti

*q. Thom.
87. in.*

Sancti Thomae cognomento Doctoris Angelici, qui adhuc adolescens in Religione Nouitius impudicam meretricem titione dispulit, quae animi generositas tantopere oculos Angelorum affecit, ut illico duo ex illis accurrerent, vnus ipsius, alter foeminae fugatae custos, & cum peracta oratione indormiuisset, lumbos eius cingulo, id est signo edomitae iam concupiscentiae carnalis constringerent.

*Iacob.
Gen.*

Legimus praeterea in nocturna illa colluctatione Patriarchae Iacob, vnde magna ipsius cum Deo familiaritas elucet, Angelum tetigisse ueruum femoris eius & statim emarcuisse, quasi quoad castitatem eum sibi uoluisset assimilari. Deinde non videtur caruisse misterio, quod Deus castigauit Sodomitas manibus Angelorum; quia enim turpitudine illa potissimum repugnauit Naturae Angelicae, Angelos decuit gladium vindictae in desperatissimas ciuitate exerere

*Exemplū
de Ado.
lescēte per
casso ab
Angelo.*

illa potissimum repugnauit Naturae Angelicae, Angelos decuit gladium vindictae in desperatissimas ciuitate exerere

Non praeteribo impraesentiarum, quin

CYSTODE. CAP. VI. 47

quin commemorem ad cautelam
iuuenum exemplum adolescentis
cuiusdam deuoti erga custodem
Angelum, nec minus, modestia, pu-
dicitia, cæterisque virtutibus orna-
tissimi. Hic cum literarum gratia
versaretur in diæcesi Ultraiectensi,
nescio quo casu aliquando accidit,
vt coniugeret sese iuuenibus dis-
colis & lasciuia deditis, qui malo
exemplo & astu impudicæ mulie-
ris, ad quam ille præter omnem o-
pinionem suam deductus erat, eo-
usque eum pellicere, parum vt ab-
esset, quin cum puritate mentis, flo-
rem virginitatis hæctenus diuina
gratia & protectione Angeli con-
seruatum & illæsum, conculcaret.
At defertis tãdem socijs (nox quip-
pe ingruerat) cum domum repe-
tens, etiam atque etiam expende-
ret secum, & admiraretur pericu-
lum, in quod irreparabilem pudici-
tiæ thesaurum coniecerat, ecce ob-
uiam illi iuuenem inusitati decoris
& claritatis, qui accedens a lapam
ei

*Vide spe-
cul. Ex-
empl.
dist. 10.
Exempl. 9.*

ei infixit tanto impetu, vt in terram consideret, dicens, vel tandem disce peruersas societates diffugere; & repente disparuit. Adolescens attonitus rei nouitate paulò post in pedes se erexit, & reflectens animum ad ea, quæ sibi acciderant, manifeste agnouit, iuuenem illum Angelum custodem fuisse, eiusque beneficio tantum se eà die discrimen castimonix euasisse, didicisseq; imposterum peccandi occasiones vigilantius deuitare. Vnde incredibili perfusus gaudeo pro duplici favore Deo & custodi Angelo gratias reddidit cautior in conuersatione effectus per admonitionem illius à quo alapam sustinuerat, *vt caro castigata ab Angelo erudiret spiritum,* quemadmodum Sanctus Gregorius loquitur explicans figuram illam asinæ Balaam, quæ ab Angelo territa Dominum suum à maledictione detinuit.

In Passorali.

QVIBVS

QVIBVS FAVORIBVS AV-
geantur ab Angelis eleemo-
synarij?

Secunda classis eorum, qui An-
gelis præ cæteris gratiores sunt, e-
leemosynarios continet, de quibus
multa similiter exempla suppetunt
in diuinis literis: Primum Abrahæ, *Angelus*
qui eximiam charitatem impendens *apparet*
pauperibus maximè peregrinis, *Abrahæ.*
præclaram illam visionem Angelo- *Gen. 18*
rum meruit, cuius scriptura memi-
nit: Cumque eleuasset oculos, ap-
paruerunt ei tres viri prope eum,
quos cum vidisset, occurrit in oc-
cursum eorum de ostio tabernaculi
sui, & adorauit in terram. Secundò,
seruus Abrahæ, qui ex promptitu-
dine puellæ offerentis aquam agno-
uit, ipsam Isaac à Domino in spon-
sam præparatam esse, ab Angelo in-
structus fuit, attestante scripturâ:
*Dominus &c. ipse mittet Ange-
lum suum coràm te, & accipies in-
de uxorem filio meo.* Tertio. Exem-
C plura

Tobias
Tob. 1.

plum Tobiaë incidit, qui ob paternum affectum erga pauperes curari meruit ab infirmitate sua per Angelum. Atque hoc consilium filio reliquit, nè vnquam pauperibus elemosynam iuxta facultates suas e largiri prætermitteret, *si exiguum habes, exiguum da*. Et Iob panem suum diuisisse legimus cum pauperibus. Sicubi autem commoditas corporaliter illis opitulandi deficiat, dimittendi tamen non sunt, nisi recitato primum pro necessitate eorum (vt Doctor ille consulit) Aue Maria. Alius inter occulta diuitum peccata numerat omissionem elemosynæ. Vt ita merito credendum sit, Angelum magis quam vllis alijs, fauere elemosynarijs, & iusto titulo succurrere, quia ipsi etiam erga alios viscera benignitatis suæ effundunt.

Exemplū
Tom. 7.

Celeberrimum huius rei exemplum legas in Cardinali Baronio, quod Alexandria contigit, vbi nobilis puella, cum in viridario suo recreationi fortè fortuna intenta esset,

CUSTODE. CAP. VI. 51

effet, conspicabatur virū quendam
arbori capistrum innectentem, vt
infecto deinde collo sese suspende-
ret; confestim igitur illa aduolare,
& querere, quis illi dolor, quanam
calamitas tam diabolicum cōsiliū
suggessisset: & responso accepto,
ideo se ad mortē properare, nē mil-
lies quotidie moriatur in carcere,
in quem breui se à creditoribus
compingēdum suspicabatur, vt cu-
ius debita multis partibus eiusdem
substantiam & egestatem supera-
bant, præ commiseratione omnes
facultates suas homini obærato ob-
tulit. Deinde verò cum alijs me-
dijs alimenta se conquirere posse
diffideret, duplici agitata stimulo
corpus suū prostituit luci causā,
atque in hac peccandi libidine lon-
go tempore perseuerauit, donec
tandem infirmata inter acerrimos
propinquæ mortis dolores illumi-
naretur à Deo, peccatum abhorre-
ret, proponeret pœnitentiam, & e-
mendationem vitæ, nec quidquam
ardentius, quàm fidem & Christia-

DE ANGELO

num Baptisma expeteret. Sed quia per foedissimam conuersationem omnibus exosa erat, ita ut nemo eam è sacro fonte suscipere dignaretur, dum intrinseco dolore ac mœrore conficitur, ecce tibi iuuenis præstò est illummet repræsentans, quem ipsa ab impio proposito bonorum suorum erogatione retraxerat, & percontatus tristitiæ causam, bono animo eam esse iussit, se nimirum iustissimis eius desiderijs locupletissimè satisfacturū. Discedens itaq; ad modicum temporis interuallū, mox reuersus est, ac duobus longè pulcherrimis adolescētibus stipabatur, qui assumptā formā duorum consulum ciuitatis, ad Ecclesiā illam deducentes è baptismo susceperunt. A vicinis autem rogata, quinā inexpectati isti patrini essent, cum neutrum se illorum nosse constantissimè affirmaret, res ad Episcopum loci delata fuit, qui accitis Clericis, qui eam salutari fonte expiauerant, seriò interrogauit, verè, nec nè duo illi ciuitatis proceres
foemi-

CVSTODE. CAP. VI. 53

foeminam è Baptismate suscepissent, & respondentibus Clericis, illos ipsos fuisse, seq; autoritate eorum catechuminam Baptizasse: Magistratu autem è contrario asseuerante, nihil prorsus sibi de ijs, quæ gesta ferebantur, constare, facile cognouit, diuinam manum huic operi adfuisse. Proindè visitata muliere, (grauius quippe decumbabat) sciscitari ex ea coepit, cuiusmodi bona opera in vita sua exercuisset.

Baptizata autem, ecquod bonum opus, inquit, à foemina nasci potuit, cuius hucusque actiones & cogitationes in turpitudine diffluxerant? Demùm tamen confessa est, se adhuc puellam virginem totum patrimonium suum præ commiseratione tradidisse obærato cuidam homini, vt ne is, quod designauerat, laqueo sese ad vitandam creditorum importunitatem, suspenderet, eoq; dicto animam creatori reddidit. Porrò qui hoc exëplum literis consignarunt, duos illos iuuenes com-

muni cōsensu putant fuisse Angelos
custodes, vnū foeminæ, alterum ho-
minis, quam à suspendio reuocarat.
Credi etiam piè potest, adiunctum
fuisse mulieri secundum Angelū cu-
stodem propter liberalissimam e-
leemosynam. Nam simile quiddam
refert Ioan. Diacon. de S. Gregorio
in vita ipsius, qui cum pro duodecim
pauperibus instruxisset conuiuium,
Angelum inter eos accumbere con-
spicatus est, qui ad Gregorium, sci-
to, inquit, vsque ad eò placere Deo
benignam hanc voluntatem tuam
erga pauperes, vt eius iruitu ele-
gerit te in Pastorem vniuersalem
totius Ecclesiæ Christianæ, & ecce
me, qui missus sum, vt animam tuam
vsque ad vltimum vitæ halitum
custodiam, pollicearque, omnia te
me mediatore abs Deo consecutu-
rum esse, quæ cor & anima tuâ po-
poscerint.

*Quã cha-
ri sint
Angelis
qui salu-
ti proxi-
morum
student.*

Neque illi solum qui eleemo-
synas corporales largiuntur Ange-
lis; chari sunt, verum etiam, imò cha-
cha-

CUSTODE. CAP. VI. ¶

chariores, qui impendunt eleemo-
synas spirituales, subleuando mise-
rias & necessitates animæ, quæ infi-
nitis partibus, (vt cum Diuo Tho-
mâ loquar) corporis conditionem
præcellit. Adiungit Sanctus Chry-
sostomus, retrahere proximum à
peccato, siue obstare, quo minus
veteribus noua adijciat, excellenti-
us opus esse toto visibili mûdo, qui
ad beneficium hominum creatus fa-
it. Vnde quamquam effunderes in e-
leemosynas maximam auri vini,
non præstares tam nobile opus,
quam si curam gereres de salute v-
nius animæ. Atque hinc infert Bea-
tus Laurentius Iustinianis Patriar-
cha Venetus, multo rigidus iudica-
tum iri eos, qui intermittunt opera
misericordiæ spiritualia, quam qui
corporalia, & subiicit: Quisquis
hæc legit, oculos aperiat animæ,
& obseruet. E contrario, autem
miris modis iuuabitur, corona-
biturque, qui vel vnicam ani-
mam ad viam cœlestis vitæ redu-
xerit. Vnde idem sanctus Chryso-

S. Tho. l.

4 cont.

gēt c. 55.

Chrysof.

or 4. cōt.

Iuda.

Lauren.

Iustin. V.

de humili.

Chryf.

hom. 5.

cōt. Iud.

96 DE ANGELO

Stomus multoties accidere scribit, vt Deus pro reductione alicuius animæ, innumerabilium errorum pondus à nobis tollat, & bonum illud opus acceptet in iudicio suo pro pretio redemptionis, & salutis nostræ propriæ, idque, quia opus misericordiæ, quò anima proximi promouetur, multa nobis auxilia abs Deo impetrat, quibus ad opera poenitiæ accendamus, dummodo velimus obsequi, & postquam iustificati fuerimus, diuersa media iustitiam conseruandi, & virtutes augendi recipere. Atque ad huiusmodi opera spiritualia Angeli quasi attestates quàm grata sibi accideret, frequentissimè etiã visibiliter concurrerunt, qua ratione de S. Ambrosio legitur, prædicanti ei adstitisse Angelum, qui verba suggereret. Similia exempla de alijs proferri possent, sed studeamus breuitati.

RELI-

RELIGIOSI, ET QUI MUNDUM despiciunt, singularibus Angelorum auxilijs & praesidijs custodiuntur.

Tertium hominum genus, qui praeteris ab Angelis amantur, eos complectitur, qui renuntiant mundo amore Dei, ut carnem suam mortificent, unde Angelus ad Danielelem, *Noli, inquit, metuere Daniel, quia Appares ex die primo, quo posuisti cor tuum angelus ad intelligendum, ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua, & ego veni propter sermones tuos.* Pariter Patriarchae Iacob, postquam reliquisset domum paternam, & Esau fratris sui iracundiam declinasset, ostendit Deus praecalam illam visionem scale, qua ascendentes & descendentes Angeli frequentabant, quasi dicens: Quia tu deserta amore mei paterna domo & terra natiuitatis tuae, accinxisti te ad tolerantiam persecutionum & calamitatum, quae tibi paternam Esau iniuriam inferuntur, ecce ego habitaculum

Danieli c. 10.

Iacob Patriarcha. Gen. 32.

¶ DE ANGELO

culum demōstro, quod tibi in eompensationem terrestris exilij preparatur: Et multitudinem Angelorum, qui multo copiosius consolabuntur & propugnabunt te, quam omnes illi consanguinei & facultates quas respuisti.

*Monacho infirmo mini-
strat Angelus.
Vid. speculi exēp.
dist. 2.
Exempl.
us.*

Ad hoc propositum in libro doctrinæ Patrum scribitur, Monachus quendam, ubi aliquantisper vitam solitariam eremitarum more separatus ab alijs transegisset, tandem infirmatum, conspexisse ad se venientem Angelum custodem, ut decumbenti sibi famularetur; postquam autem nonnullas septimanas Monachus in ægritudine suâ & Angelus in coepta seruiendi cōfuerudine perdurassent, accesserunt visitatum illum alij Monachi, & Angelus qui intus versabatur, mox pulsato ostio cellæ disparuit. Ingressis itaque hospitibus, abite, infirmit afflicte Eremita, abite amabo fratres mei, quia vobis superuenientibus Angelus custos meus, à quo visibiliter presente solatium & plenissimum
obs-

obsequium hucusque habui, repente dilapsus est. Vix prolatis hisce verbis anima discessit è corpore assumpta ut creditur ac Deo restituta per eundem custodem Angelum qui primitus eam in custodiam suam receperat.

Nec quoad corpus duntaxat Angelicum custodem Religioso preesse legimus, verum etiam, imò amplius in his quæ concernunt spiritum & animam, idque cum frequentibus exemplis doceri potest, tum ipsa ratione; quia custodia Angelorum specialiter à Deo assignata fuit animæ, cuius Angelus tantam curam gerit, *Angelus* ut omnes Religiosi viri passus ob-*describit*seruet, ut postmodum præsentare *omnes* eum possit cum illo amoris fructu *Religio-* à quo ad perfectissimam Dei seruitutem *forum*, adigebatur. Vnde in eodem libro doctrinæ sanctorum Patrum de quodam Monacho legitur, qui aquam ad cellam suam usque à duodecim miliaribus apportabat; quando autem diuturni laboris eum tædere cepit, Angelum custodem suum conspicatus est, qui omnes ipsius passus accu-

60 DE ANGELO

rarissimè designarat: itaque exhilaratus Monachus, de die in diem solertior factus est, & vsitatum iter quò senior eò alacrior continuauit. Atque hic liber (vt ita loquar) memoriae, cui Angelus minimamquamque actionem amore Dei susceptam inscribit, ille fortassis est, de quo, vt populum ad obseruantiam mandatorum incitet, ratiocinatur Propheta Malachias, *Attendit Dominus & audiuit, & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum, vbi Hebræus legit, liber memoriae & recordationis.* Deinde magna huic Angelo consuetudo ac familiaritas est cum Religioso, quem crebrius consolatur, & visitat subinde sensibilter: & horsum pertinet, quod commemoratur de Guthlaco quodam, qui vehementer aliquando rogatus ab vna e discipulis suis, vti reuelare vellet, quisnam esset, quocum indies tractare & colloqui videbatur, respondit. Quandoquidè finis vitæ meæ in propinquo est, Fili mi, non conuenit,

Malac. 3.

*Angeli
custodis
cum Re-
ligioso
familia-
ritas.
Exemplū
Guthlaci,
quem
Angelus
visita-
bat.
Surius
M. April.*

CUSTODE. CAP. II 61

uenit, me diutius secretum hoc fraternitati tuæ abscondere: scito igitur, me ab ea hora, qua eremiticam solitudinem primum auspica- tus sum, quotidie manè & vesperi frui solitum præsentia Angeli, à quo cælestibus solatus in omni tribula- tione & angustia recreabar: hic præ- dicere mihi futura, reuelare absen- tia, referre arcana spiritualia; sed amabo, nè cuiquã dixeris, priusquã anima mea è corporeo hoc ergastu- lo emigrarit.

Inciat præterea custos Angelus *Angelus*
Religiosum sibi commendatum, ubi *ad perfe-*
ocasio prouocat, ad maiorem per- *ctionem.*
fectione; ideoque Sanctus Paphnu- *incitas.*
tius (vbi Surius scribit) per Angelum *Exemplum.*
manu apprehensus, & supernis ra- *Abbat*
tionibus commotus fuit ad marty- *Paph-*
rium; ita vt disparente Angelo, ple- *nuij.*
nus supernis inspirationibus solati- *Sur. 28.*
isque vltro sese Arriano Iudici ex- *April.*
hiberet dicens: Ego Paphnutius no- *Vacillan-*
mine Catholicus sum, & Tibi me si- *tes con-*
sto, vt tormentis carnificum tuorum *firmat.*
promouear ad coronam martyrij.

C 7

Et

*Exēplum
Kaffardi
Vinc. in
Spec. hist.*

Et si quis fortè Religiosus in voca-
tione suâ vacillet, à custode hoc iu-
uatur & confortatur. Refert Bea-
tus Vincentius Germanum quen-
dam Monachum Ciuitatis Colo-
niensis, Kaffardum nomine, conuer-
sum, cum curam aliquantisper ha-
buisset clauuū canobij in quo habi-
tabat, in senectute tandem tentatum
fuisse à doemone peccato superbiae,
vt diceret intra se: Ego iam conse-
nui, & quâquam nobilibus parenti-
bus oriundus sim, conficior tamen
in claustro hoc laboribus monasti-
cis, & alijs in seruiuo, qui alioquin
frui possem iuxta libitum meū ser-
uitio aliorū: Ibo poti⁹, & vel in gra-
ui senio toleratas hucusque molesti-
as extra monasterium compensa-
bo. Dum igitur nocte quadam ex-
perrectus decerneret mox illuscen-
te aurora coenobio egredi, venerādi
aspectus virum vidit, qui nutu suo
hortari eū videbatur, surgeret, seque
anteeuntē sequeretur; quare in dūtis
vestibus eum prosecutus est vsq; ad
portam Ecclesiae, & hinc ad ostium
cami-

CUSTODE. CAP. V. 63

cæmeterij quæ vltro ipsis aperta sũe:
Hic Laffardus obstupescit; & multo magis vehementiusq; vbi Cæmeterium ingressus, sensit aperiri sepulchra, & iuxta vnum eorum huiusmodi sibi verba ab Angelico ductore dici: Viden Laffarde hunc hominem? propediẽ talis & ipse eris; dic fodes relicta claustrali requie quorsum tendis? cum autem ad alia quoq; contemplanda cadauera Angelus eum ducere niteretur, Laffardus secundum omnia viscera attonitus & cõturbatus exclamare cœpit: dimitte me, Domine obsecro, dimitte me, infirmior sum, quam vt diutius oculis meis tantam spurcitiem ac foeditatem vsurpem. Mox poenitenita ductus, quod Monasterio egredi deliberasset, portas Templi ac cæmeterij claudi vidit, & Angelus eo ad dormitorium reducto disparuit.

*Angelus
propter
exiguam
sepe leni-
tatem à
magnis
beneficijs
abstinet.*

Caueat itaque Religiosus, ne tam fauorabilem Angeli Societate peccatis suis despiciat, cū sepe cõtingat vt occasione leuitatis aut locutio-
nis

*Vid. Pra-
sum. l. 1.
Exempla
rum,
Exem-
plo. 4.*

nis fortè minùs circumspèctæ & otiosæ præclaris ipsius beneficijs priuemur. Vnde legemus in vitis SS. Patrum, Senem quendam ac sanctum virum cõspexisse, Angelos hilari ac sereno vultu adstantes, sicubi Monachi sermonem miscebant de rebus spiritualibus; si autem de reb⁹ vanis & inutilibus loquerentur, recedentes, indignâtesq; & succedentes in locum ipsorum atros dæmones, qui sub specie spurcorum animalium circumeuntes, impuras cogitationes, eorum mentibus adhalabant: Rursùs quam primum resumerent mentionem Dei & sanctarum virtutum, reuerti solitos custodes Angelos, & profugatis immundis spiritibus, abluere Angelica manu omnes maculas, quas incauti fratres ex commertio infernalium bestiarum conceperant. His porrò visis sanctus senex altissimè nec sine lachrymis per Monasteriũ vociferabatur: Canete dilectissimi mei, caueate à multiloquio, fugite sermones vanos, otiosos, & infructuosos: custo-

sto.

dite linguam, cuius iniquo usu eua-
cuatur anima, & spoliatur favore
Dei: fugantur cælestes Angeli, & ac-
ceruntur infernales diaboli, qui a-
nimam vestram abominabili impu-
ritate contaminant.

*QVAM ANGELIS CHARIS-
SINT, QUI GRAVE ALIQUID PATIUN-
TUR AMORE DEI.*

In quarta classe hominum, qui pe-
culiari custodia ab Angelis muniū-
tur, ij sunt, qui patiuntur amore illi^a
qui tantum pro ipsis passus est: de
inuitato autem erga hos Angelo-
rum favore omnes scripturæ & hi-
storix loquuntur: ideoque enume-
rabimus exempla aliquot, & primū
de pueris Hebræis proiectis per Na-
buchodonosorem in fornacem ar-
dentem; hi quippe liberati fuerunt
de violentia flammaram, per Ange-
los, qui eo tempore in gratiam ipso-
rum sex miracula perpetrarunt. Nā
primò lucebat ignis, at minimè eos
combussit: secundò deuorauit mini-
stros Regis qui fornacem succende-
bant:

*Appar-
tio An-
geli in
fornace
Babyl-
nica.
Dan 3.
Vide Pe-
ter. ibid.
Sex mi-
raculosa
beneficia.*

Angeli
erga pue-
ros in for-
nace Ba-
bylon.

bāt: Tertiò, non leſis puerorum ve-
ſtibus, abſumpſit vincula, quib. ijdē
antequam iniicerentur ligati erant.
Quarto in medio flammaram respi-
rabant, loquebantur, & exaltabant
Deum: & quod miraculoſius omnes
caſdem ſententias & verba eadem
pronunciabant. Quintò, ipſe Angel⁹
humanam præ ſe ferēs ſpeciem cum
iſſis denſiſſimas inter flammās gra-
diebatur. Et omniū quidē opinione
iā redactos in cinerē, ſed ſuperſtites
recreabat, ſextò vice ignis excitauit
ventū roris ſuauiſſimū, quo eſt⁹ illi⁹
amœniſſimū in modū tēperaretur.

S. Aga-
tha
Vi Bren.
Rom.

Et hinc fortaliſſis fiducia concepit
B Agatha, quando freta fortitudine
Angeli cuſtodis, Tyrannū qui igni-
bus illam cruciare decreuerat, irri-
ſit dicens: *ſi ignem adhibeas, rorem
mihi ſaluificum de celo miniſtrabunt
Angeli.* imò beneficia, quę ab Ange-
lis in eos conferuntur, qui afflictio-
nem aliquam propter Deū ſuſtinent
debentur illis quodammodo titulo
iuſtitia: hoc. n. ſenſu de ſeiſo dicit
Daniel in lacu Leonum conſtitutus,
Miſit

CUSTODE. CAP. VII. 67

Misit Deus Angelum suum qui cor- cap. 6.
cludit ora leonum, quia coram eo in-
iustitia inuenta non est in me.

CAPVT. VII.

ANGELVS) ETSI NON
deserat nos vbi delinquimus, libera-
lior tamen est erga iustos
quàm peccatores.

QUOD potissimum ad Ange-
lorum nos amorem inflamare
debet; amat etiam inimicos suos, &
homines defendunt vbi hi ab eorum
tutelam diffugiunt. Nam fidos amicos
quorum amor odij nostris nec ex-
tinguitur, nec refrigeratur: candidos
defensores, qui salutem nostram solli-
citiùs quam nos ipsi, procurant, & quan-
do nos eam in periculo constituimur
per peccatum, illi interiori illuminan-
do, & iratum Dominum ad clementiam
flectendo conseruant. Sic legimus in
Zacharia Angelum defendisse sacer-
dotem illum à Dæmone, qui ob perpe-
trata scelera gravibus eum modis
excrucia-